

Skriftlig redegørelse

Landdistriktsredegørelse af 6/5 98

(Redegørelse nr. R 3).

Indenrigsministeren (Thorkild Simonsen):

1. INDLEDNING

Regeringen fremlagde i 1997 sin første Landdistriktsredegørelse, som blev drøftet i Folketinget.

Redegørelsen understreger det fælles ansvar, som Folketinget og regeringen samt de enkelte lokalsamfund, kommuner og amtskommuner har for at fremme udviklingen i landdistrikterne.

Redegørelsen behandler derefter landdistrikternes udviklingsvilkår, herunder den økonomiske og befolkningsmæssige udvikling, erhvervsudviklingen samt befolkningens levevilkår.

Redegørelsen gennemgår endvidere regeringens initiativer for landdistrikterne, der bl.a. omfatter målrettede initiativer vedrørende kommuner og amtskommuner, erhvervsudvikling, detailhandel, byfornyelse og forsøgsvirksomhed.

Landdistriktsredegørelsen for 1998 vil tage tråden op.

Redegørelsen vil nærmere belyse udviklingen i landdistrikterne, herunder befolkningsudviklingen, den generelle økonomiske udvikling samt erhvervsudviklingen og den offentlige service.

Desuden vil redegørelsen gøre status for opfølgningen på regeringens målrettede initiativer for landdistrikterne samt beskrive regeringens nye indsatsområder.

2. UDVIKLINGEN I LANDDISTRIKTERNE

Det er nu fem år siden, at regeringen trådte til. Det har været fem år med økonomisk fremgang og forbedringer på vigtige velfærdsområder.

Den positive udvikling har ikke mindst været til fordel for landdistrikterne og landkommunerne.

I det følgende beskrives de seneste års udvikling på landet. Beskrivelsen bygger bl.a. på de første resultater af fire forsknings- og

udredningsprojekter. Disse projekter omhandler den offentlige service, foreningslivet samt jordbruget og de øvrige erhverv i landdistrikterne og landkommunerne.

Bilaget til denne redegørelse indeholder en nærmere talmæssig belysning af udviklingstendenserne i landdistrikterne. (Ikke optrykt her). I forbindelse hermed afgrænses landdistrikterne og byområderne samt de anvendte kommunegrupper.

Herudover beskriver bilaget til redegørelsen de fire forsknings- og udredningsprojekter, der vedrører landdistrikterne og landkommunerne.

2.1 Befolkningsudviklingen

I 1990'erne er befolkningstilbagegangen standset i landdistrikterne og landkommunerne, og der har endda været en befolkningsvækst i de seneste år.

Det er især yngre mennesker på 25-34 år, men i et vist omfang også de 35-64 årige, der i perioden 1981-1993 er flyttet på landet. I samme periode har der været en tilflytning til landkommunerne af par, højtuddannede samt efterlønsmodtagere og førtidspensionister.

Omvendt har der været en fraflytning af de 15-24 årige, som bl.a. er flyttet fra landet til byerne for at få en videregående uddannelse. Desuden er enlige og kontanthjælpsmodtagere flyttet fra landkommunerne til bykommunerne.

Der er forskel på befolknings sammensætningen på landet og i byerne.

I landkommunerne og landdistrikterne bor der relativt flere børn og ældre end i bykommunerne og byområderne. Samtidig er den andel af befolkningen, der lever i familier, hvor de voksne er ægtepar, højere på landet end i byerne.

Desuden har landkommunerne betydeligt færre flygtninge og indvandrere fra øvrige 3. lande end bykommunerne. I landkommunerne var der i 1997 26 flygtninge og 63 indvandrere pr. 10.000 indbyggere, mens de tilsvarende tal i bykommunerne var 127 flygtninge og 226 indvandrere.

2.2 Den generelle økonomiske udvikling

Landkommunerne har siden foråret 1994 gennemgående haft en lavere månedlig ledighedsprocent end bykommunerne. Ledighedsprocenten har været en smule højere i landkommunerne end i bykommunerne i 1. kvartal 1998, men efter korrektion for sæsonudsving er den månedlige ledighedsprocent fortsat lavest i landkommunerne.